

הקרב הכי גדול בילדות שלנו קם לחיים על דפי העיתון - ובלי עוד מילים מיותרות אנו יוצאים להכריע, פוקימון או דיג'ימון?!

פוקימון

המילים "רוצה" ו-"אני" הן שתי מילים נפוצות מאוד בשפה העברית, אבל הצירוף "רוצה אני" נשמע הגיוני אך ורק כשאחריו מגיעות המילים "להיות גיבור, הכי שבעולם". פשע כזה נגד הדקדוק העברי מוצדק רק אם הוא מציין התחלה של משהו מגניב במיוחד.

פוקימון הוא תופעה, אין לזה מילה אחרת. סדרת משחקי וידאו מצליחה (למי שלא שיחק, אני ממליץ להתחיל עם Gold ו-Silver) שהפכה למפלצת חובקת עולם כשהגיעה לטלוויזיה. הרעיון הוא פשוט מאוד: ילד נודניק בשם אש קאצ'ם נודד ברחבי העולם ואוסף מפלצות שנראות בערך כמו חיות בעולם האמיתי, בשביל להילחם איתן במפלצות אחרות של ילדים אחרים.

כל הדמויות בעונות הראשונות זכורות ואהובות להפליא: חבריו של אש, ברוק ומיסטי; הרשעים המצחיקים של הסדרה, צוות רוקט; פרופסור אוק, ששולח את אש לדרכו; וכמובן, 151 הפוקימונים עצמם, שבראשם פיקאצ'ו, העכבר השלישי המשפיע ביותר בהיסטוריה, אחרי מיקי מאוס והעכבר של המחשב. הגאונות של הסדרה הייתה האלמנט החזרתי שבה - שקופיות "נחש את הפוקימון", צוות רוקט תמיד דקלם את אותו משפט ("היכנו לצרות..."), הובס תמיד באותה דרך (שיגור לחלל) ואש תמיד בחר בפיקאצ'ו, אבל השיא היה בפוקימונים עצמם, שידעו להגיד רק את שמם, ובכך דאגו שכולנו נדע איך קוראים להם. פוקימון הייתה סדרה שנחרטה בזיכרון. אני חושב שהצלילים הטיפוסיים של הסדרה הזאת חרוטים בתת-מודע שלי יותר מכל סדרה אחרת, ובהתחשב בכמות הטלוויזיה שצרכתי

בתור ילד - זה הישג מרשים.

פוקימון ממשיכה לרוץ עד היום עם עונות חדשות ומשחקים חדשים, אבל פוקימון היא לא רק סדרה שרצה אלא גם סדרה שגורמת לאנשים לרוץ! אני מדבר כמובן על "פוקימון גו", משחק המחשב שגרם לדור שלם להסתובב ברחבי העולם בשביל לאסוף פוקימונים עם הטלפון החכם ובכך עשתה את הבלתי אפשרי וגרמה לילדים לעשות ספורט. הזיכרון וההשפעה של פוקימון נותרה חזקה ופיקאצ'ו אפילו הוזכר בשיר Toy של נטע ברזילי. לדעתי, זה הצעד שהביא לנו את הניצחון באירוויזיון ופיקאצ'ו צריך להיות מוכר כגיבור לאומי.

למרות זאת, בפוקימון היה פרק מרגש או שניים (למה עזבת את אש, בטרפריז?), אבל בסופו של דבר זו לא הייתה סדרה מתוחכמת במיוחד, אפילו בהשוואה לסדרות ילדים. היו סדרות אלימות ממנה ("דרגון בול"), היו סדרות רועשות ממנה ("בובספוג", למשל), אבל היה בהן גם ערך מוסף כמו עלילה מרתקת או בדיחות סאטיריות ומטורפות. פוקימון לעומתן הייתה שטוחה כמו חביתה של ברוק, עוד מבלי שדיברנו על הפרק שגרם להתקפים אפילפטיים ולא שודר מעולם בישראל. זה נשמע כמו אגדה מפוקפקת, אבל קרה באמת.

פוק

דיג

דיגימון

חוץ משיר פתיחה לפנתיאון, "דיגימון מפלצות דיגיטליות הם האלופים כן!", לדיגימון היו הרבה דברים, שפשוט לא היו בנמצא אצל המתחרה. דיגימון, תאמינו או לא, התחילה בכלל בתור סדרה מתחרה לשמאגוצי' - במקום לגרום למפלצות שלכם לגווע ברעב כי לא לחצתם על כפתור בזמן, יכולתם לתת להם להילחם במפלצות של חברים. קונספט חמוד, אבל הסדרה עצמה הייתה מורכבת יותר מהרעיון הפשוט הזה.

שבעה ילדים (טאי, מאט, איזי, ג'ו, סורה, מימי וטי-קיי) נסחפים בצורה מסתורית ממחנה קיץ אל עולם דיגיטלי שבו מחכים להם שבעה דיגימונים - מפלצות קטנות ואינטליגנטיות, כולן בעלות שם בסגנון "משהו-מון" (תיאוריה משעשעת של מעריצים היא ש"מון" היא בעצם סיומת הקובץ של הדיגימונים, כמו doc. לקבצי וורד).

פיתולי הסדרה המורכבת, הילדים והדיגימונים נלחמים יחדיו בדיגימונים מרושעים שרוצים להשמיד את שני העולמות - האמיתי והדיגיטלי. העלילה של דיגימון ארוכה ומסובכת, אבל הדמויות כולן מוצלחות ומשדרות מסרים של ידידות אמיתית ולא מעושה כמו בפוקימון (למה כל הפוקימונים מסכימים לגור בפוכדורים, שוב? הם אוהבים את אש או את שאר המאמנים? מה קורה שם בכלל?). כמו כן, הרעים בסדרה מפחידים באמת והמטרה שלהם היא להרוג, מה שאוטומטית גורם לקהל להתייחס לסדרה ברצינות רבה יותר, בניגוד לצוות רוקט החלשלוש. העלילה המסובכת והמתמשכת גרמה לסדרה

להשתלב בטבעיות בערוץ שבו היא שודרה - הערוץ הראשון ז"ל, שעדיין שידר קלאסיקות כמו "הלב", "המומינים", ו"שאלתיאל קוואק". ערוץ הילדים זוהה באותה תקופה עם דברים פשוטים יותר כמו "צבי הנינג'ה", קומדיות כמו "החתולים הסמוראים", או שלנובלות מוזרות כמו "קטנטנות" - שהיו סבבה והכול, אבל גרמו לתחושת "מוח נמס" חלקלקה ולא נעימה. במילים אחרות, צפייה ממושכת בערוץ הילדים גרמה לך להרגיש כמו דביל ובערוץ הראשון הרגשת שמדברים אליך בגובה העיניים.

אך למרות זאת, היה לי קשה הרבה יותר להיזכר בשמות הדמויות ובעלילה של דיגימון. העלילה המסובכת גרמה לכך שהיא הרבה פחות זכירה מפוקימון, אבל גם מסדרות הרפתקאות אחרות שהופיעו בהמשך שנות האלפיים, כמו "דרגון בול" או יצירת המופת "אווטאר". נוסף על כך, למרות איכות סדרת הטלוויזיה, משחקי המחשב של דיגימון לא היו מוצלחים כמו אלה של פוקימון.

אז מי מנצח?

הקרב הוא כמובן שאלה של טעם וריח. דיגימון הביס את פוקימון בגבורה בזמן אמת ויכול להיות שהסדרה הכינה אותנו לשאר הסדרות האהובות של שנות האלפיים יותר מאשר פוקימון האינפנטילית. אבל מבחינתי, המנצח הוא פוקימון. יש משהו בסדרה שנחרט בזיכרון ולא מרפה, מין ממד לא מושג שגורם לכולנו לרצות לעבור לגור בעולם הפוקימונים ולצאת להרפתקאות. אפילו יוצרי פוקימון יודעים זאת - למה אתם חושבים שפוקימון גו הצליח כל כך? הוא נתן לנו להגשים את הפנטזיה, אפילו על חשבון הסוללה המסכנה של הטלפון.

איזה קרב צריך להסתיים כאן אחת ולתמיד?
אילו יריבויות אתם רוצים לראות במדור?
ספרו לי בפרטים למשה!